

"הכל פה יקר ואנשים אפילו לא מנסים לחסוך. אני לא מבינה איך מי שלא בהייטק יכול להרשות לעצמו לגור במרכז"

אחרי שגדלה בוונצואלה ובפרו, אליסון ברוקס עלתה לישראל מארה"ב ("תל אביב עשתה לי את זה"). לרמת גן היא דווקא הגיעה די במקרה: "בסוף יצא שקנינו דירה שנמצאת ממש מול הדירה שבעלי נולד בה. זה מטורף"

איך הגעת לרמת גן?

"נולדתי בוונצואלה לאמא צרפתייה ואבא פרואני, ובילדותי גרתי בוונצואלה, לימה וארה"ב. באוניברסיטה למדתי בווינינגטון הבירה, אבל לא היית קשורה יותר מדי ליהדות ולישראל, ובכלל לא ידעתי עברית. דוד שלי עודד אותי להשתתף בפרויקט תגלית — וככה הגעתי לישראל בפעם הראשונה, בגיל 22, והתאהבתי במדינה. תל אביב עשתה לי את זה. פגשתי כאן את מי שיהיה בעלי, וכשחזרתי לארה"ב היינו בקשר בסקייפ. אחרי שאמא שלי מתה מסרטן, עשיתי עלייה ב-2013.

צילום: עופר וקנין

אליסון ברוקס, 33

מה עושה: מנהלת תוכן בסטארט־אפ Cervello

סטטוס: נשואה + 2

איפה גרה: רמת גן

מטראז': 95 מ"ר

"בהתחלה גרתי בהרצליה ותוך שלושה חודשים כבר עבדתי במחלקת המכירות של צ'ק פוינט, עם עוד עולים חדשים עם קשיים כמו שלי — שפה, איפה לפתוח חשבון בנק, קופת חולים, איזה אוטובוס לקחת הוא למד ועבד בתור שף — וכמעט לא ראיתי אותו. ידענו מההתחלה שזה זה, והתחלנו לחסוך לדירה משלנו. אחר כך עברנו לגבעתיים, אני מתה על העיר הזאת, אבל היא כבר הייתה ממש יקרה — וחיפשנו בית בשרון, עוד לפני הקורונה. תוך כדי החיפוש הבנו שיהיה לנו קשה לשמור על הקריירות שלנו הרחק מתל אביב, כי שנינו עובדים במרכז, ויום אחד אמא של בעלי סיפרה לי על דירה שעלתה ביד2, בבניין שבו שגב נולד. זאת הייתה 'דירה של פעם' — עם חדרים וחלונות גדולים, וקיר שחוצץ בין המטבח לסלון, אבל מאוד אהבנו אותה. בסוף יצא שקנינו את הדירה שנמצאת ממש מול הדירה שבעלי נולד בה. זה מטורף.

"עשינו שיפוץ, אבל השארנו את ההפרדה בין המטבח לסלון. לאנשים זה נראה מוזר, הם אומרים 'אה, יש לכם פה קיר', אבל לי זה נוח שיש את ההפרדה הזאת. עשינו עיצוב סקנדינבי בהיר, ובכל מקום בבית יש לנו פינה עם סיפור. למשל, אם היה לנו יום ממש טוב בטיול בחו"ל — קנינו משהו שיזכיר לנו את אותו יום, כמו פוסטר שקנינו באיסטנבול".

מה ההבדל העיקרי בין הבתים בישראל לבין הבתים שגרת בהם בחו"ל?

"הבתים כאן מרגישים הרבה יותר אותנטיים. כשגרתי בפרו הייתה לנו עוזרת ובארה"ב כל הדברים מטארגט או עם עיצוב 'קאנטרי' — ופה לכל בית יש אופי. מבחוץ הבניינים בישראל מכוערים מאוד, אבל בפנים כל בית שונה מהשני, יש פה הרבה יותר יצירתיות וטעם יותר טבעי".

צילום: עופר וקנין

מה היתרונות והחסרונות של המגורים כאן?

"הייתי בהרבה מדינות — ותל אביב היא העיר היחידה שכל מי שגר בה מתנהג למעשה כמו תייר, עושה את אותם דברים ואוכל באותם מקומות, כולם ביחד. ככה ישר הרגשתי שייכת ולא תיירת. זה מה שמשך אותי לפה. יש פה גם רב־תרבותיות, שנותנת רעיונות להרבה דברים, ויש כאן חשיבות לחיי משפחה, עם הרבה דגש על צעירים וילדים.

"עם זאת, אני לא מבינה איך מי שלא בהייטק יכול להרשות לעצמו לגור במרכז, עם כל המחירים כאן — דוור, גנים לילדים, אוכל. ובמקביל לכך שהכל יקר, אני רואה אנשים שאפילו כבר לא מנסים לחסוך, או לא יכולים לשים כסף בצד. זה בניגוד לחינוך שבו אני גדלתי, ואני לא יודעת מה יהיה עם אותם אנשים עוד 02 שנה".

צילום: עופר וקנין

מה התובנות שלך מהחיים פה?

"מכל המקומות שגרתי בהם, כאן אני מרגישה הכי בטוחה. אני יוצאת לעשות ספורט בלילה ואף פעם לא הרגשתי סכנה. זה פרייסלס. נכון, קשה עכשיו עם מה שקורה בפוליטיקה ויש הרבה דברים לתקן, אבל לעולה חדש ללא משפחה זה כיף שתמיד אפשר לקרוא להרבה אנשים שיש בעיה. החברויות פה אמיתיות, אתה אף פעם לא לבד".